

Sygn. akt I C 186/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2013 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant Lucyna Kazimierczuk

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2013 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.

przeciwko S. P.

o zapłatę 632,09 zł

I. zasądza od pozwanego S. P. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwotę 632,09 zł (sześćset trzydzieści dwa złote 09/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty 64,54 zł (sześćdziesiąt cztery złote 54/100) od dnia 16 lipca 2011r., od kwoty 105,91 zł (sto pięć złotych 91/100) od dnia 31 maja 2011r., od kwoty 84,59 zł (osiemdziesiąt cztery złote 59/100) od dnia 30 marca 2011r., od kwoty 188,99 zł (sto osiemdziesiąt osiem złotych 99/100) od dnia 3 lutego 2011r. i od kwoty 188,04 zł (sto osiemdziesiąt osiem złotych 04/100) od dnia 9 października 2010r.;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 227 (dwieście dwadzieścia siedem) zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 186/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. wniosła o zasądzenie od pozwanego S. P. kwoty 632,09 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 64,56 zł od dnia 16 lipca 2011 r., od kwoty 105,91 zł od dnia 31 maja 2011 r. od kwoty 84,59 zł od dnia 30 marca 2011 r., od kwoty 188,99 zł od dnia 3 lutego 2011 r. i od kwoty 188,04 zł od dnia 9 października 2010 r. i o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu: kosztów zastępstwa procesowego 180 zł, opłaty sądowej od pozwu 30 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictw 34 zł i kosztów prowizji od przelewu 0,71 zł.

Strona powodowa wskazała, że pozwany zawarł z (...) S.A., którego następcą jest strona powodowa umowę sprzedaży energii elektrycznej i w związku z dostarczaniem energii elektrycznej strona powodowa wystawiła pięć faktur, a pozwany nie zapłacił należności z nich wynikających.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym podniósł, że dokonał potrącenia wzajemnych wymagalnych wierzytelności do kwoty 360,53 zł oświadczeniem o potrąceniu z dnia 27 października 2012 r. Pozwany wskazał, że strona powodowa zobowiązała się dostarczać energię elektryczną o określonych parametrach, lecz od samego początku dostarczana energia była niskiej jakości, dokonywane pomiary napięcia wskazywały przy obciążeniu sieci 160?V. Ponadto podał, że w 2003 r. w związku ze skierowanym pismem o dokonanie pomiarów parametrów sieci ze względu na duże spadki napięcia pomiar potwierdził słabą jakość dostarczanej energii, lecz strona powodowa nie dokonała naprawy, nie obniżyła także opłat za dostarczaną wadliwą energię i z tego względu cena tak niskiej jakości energii powinna być obniżona o 26,09 % wraz ze wszystkimi

naliczanymi opłatami. Z tego względu każda kolejna faktura wystawiona przez powoda powinna być obniżona średnio o 26,09 %.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 maja 2005 r. pozwany S. P. zawarł z (...) S.A. Oddziałem w W. umowę o przesył i sprzedaż energii elektrycznej, na mocy której przedsiębiorstwo zobowiązało się dostarczać energię elektryczną do budynku przy ul. (...) w B.. Pozwany jako odbiorca określił swoje zapotrzebowanie w energię elektryczną dla celów mieszkaniowych w ilości 2 000 kWh rocznie, a przedsiębiorstwo zobowiązało się dostarczać tę ilość przy zabezpieczeniu podlicznikowym m25 A i mocy umownej 5,5 kW.

Dowód: umowa nr (...) - k.18 - 19

W dniu 24 września 2010 r. wystawiona została faktura Nr (...) za dostawę energii elektrycznej za okres od dnia 24 maja 2010 r. do dnia 24 września 2010 r. na kwotę 188,04 zł z terminem płatności określonym na dzień 8 października 2010 r.

Dowód: faktura Nr (...) - k.20 verte - 21

W dniu 19 stycznia 2011 r. wystawiona została faktura Nr (...) za dostawę energii elektrycznej za okres od dnia 24 września 2010 r. do dnia 19 stycznia 2011 r. na kwotę 188,99 zł z terminem płatności określonym na dzień 2 lutego 2011 r.

Dowód: faktura Nr (...) - k.21 verte - 22

W dniu 15 marca 2011 r. wystawiona została faktura Nr (...) za dostawę energii elektrycznej za okres od dnia 19 stycznia 2011 r. do dnia 15 marca 2011 r. na kwotę 84,59 zł z terminem płatności określonym na dzień 29 marca 2011 r.

Dowód: faktura Nr (...) - k.22 verte - 23

W dniu 16 maja 2011 r. wystawiona została faktura Nr (...) za dostawę energii elektrycznej za okres od dnia 15 marca 2011 r. do dnia 16 maja 2011 r. na kwotę 105,91 zł z terminem płatności określonym na dzień 30 maja 2011 r.

Dowód: faktura Nr (...) - k.23 verte - 24

W dniu 1 lipca 2011 r. wystawiona została faktura Nr (...) za dostawę energii elektrycznej za okres od dnia 16 maja 2011 r. do dnia 30 maja 2011 r. na kwotę 64,56 zł z terminem płatności określonym na dzień 15 lipca 2011 r.

Dowód: faktura Nr (...) - k.24 verte - 25

Strona powodowa pismem z dnia 23 sierpnia 2011 r. wystosowała do pozwanego ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty kwoty 632,09 zł wynikającą z w/w faktur.

Dowód: ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty - k.20

Następcą prawnym (...) S.A. została (...) sp. z o.o. we W. (spółka dzielona), która następnie na skutek podziału z dniem 3 stycznia 2011 r. w drodze przejęcia przez (...) Sp. z o.o. w K.(spółka przejmująca) poprzez przejęcie części przedsiębiorstwa zmieniła nazwę na (...) sp. z o.o.

Dowód: odpis KRS - k.30 - 34

postanowienie z dnia 03.01.2011 r. - k.35 - 36

ogłoszenie (...) k.37 - 39

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Z przedłożonych dokumentów w postaci umowy z dnia 17 maja 2005 r., faktur dotyczących zapłaty należności i ostatecznego przesądowego wezwania wynika w jakim okresie strona powodowa, a wcześniej jej poprzednik prawny, dostarczali pozwanemu S. P. energię elektryczną do nieruchomości przy ul. (...) w B.. Następstwo prawne strony powodowej wynika z odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego, postanowienia z 3 stycznia 2011 r. i ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

Stwierdzić należy, że ze sprzeciwu pozwanego wynikają jedynie twierdzenia, natomiast nie przedłożył on żadnych dowodów potwierdzających te twierdzenia. Pozwany nie zakwestionował dostawy energii, tylko jej jakość, przy czym powołał, że w 2003 r. były spadki napięcia i wówczas sprawdzenia przewodu zasilającego. Pozwany w istocie odniósł tej okoliczności do okresu ojętego żądaniem. Pozwany otrzymał pouczenie zgodnie z przepisem art.210 § 2 1 k.p.c. Nie złożył, choć było to jego uprawnienie, nie obowiązek (ponieważ przewodniczący nie zobowiązał go do złożenia odpowiedzi na pozew) zgodnie z art.207§ 1 k.p.c żadnych wniosków dowodowych, nie zawarł ich również wcześniej w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Sąd opierając się tylko na twierdzeniach zawartych w uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym nie miał możliwości przeprowadzenia odpowiednich dowodów. Pozwany zgodnie z przepisem art.6 k.c. winien udowodnić swe twierdzenia dotyczące niskiej jakości przesyłanej energii elektrycznej. Dowody z dokumentów nie są środkiem odpowiednim do dowodzenia tego typu okoliczności. Wobec dysponowania takim materiałem dowodowym, jak wskazany w stanie faktycznym, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 632,09 zł z ustawowymi odsetkami zgodnie z art.481 § 1 i 2 k.c. odsetki ustawowe od dnia następnego po dniu wymagalności każdej z faktur.

Sąd nie uwzględnił ustnego wniosku pozwanego o odroczenie rozprawy, ponieważ budzi ono istotne zastrzeżenia co do prawdziwości podawanych w nim okoliczności. Przede wszystkim pozwany nie wskazał w jakiej miejscowości zablokował mu się hamulec. Wątpliwości budzi też twierdzenie, że w czasie jazdy do Sądu zablokował mu się hamulec i już o godz. 9.20 zadzwonił do Sekretariatu Wydziału Cywilnego, choć rozprawa była wyznaczona na godzinę 13.15. Z tego względu jeżeli pozwany wyjeżdżał ze swego miejsca zamieszkania - wg sprzeciwu jest to N., a innego miejsca z którego jechał w czasie rozmowy telefonicznej nie wskazał, niemożliwym jest, by na rozprawę na godz.13.15 wyjeżdżał już po 9-iej, bowiem N. znajduje się w odległości 55 km od K.. Dojazd na trasie N. - K. zajmuje niecałą godzinę. Z tego względu uznać należy ten wniosek za zmierzający jedynie do przewlekłości postępowania.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art.98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając je w kwocie 227 zł, na które składają się opłata sadowa 30 zł, koszty zastępstwa procesowego 180 zł i opłata skarbową 17 zł. Nieuzasadnione było żądanie strony powodowej podwójnej wysokości opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, skoro nie było dwóch pełnomocnictw. Również koszty przelewu 0,71 zł nie zostały w żaden sposób udowodnione.